

Cihad, Hilafetin Sürekli Olarak Genişlemesini Sağlamak İçin Şerî Bir Savaştır!

Giriş: Davet ve cihad, rahmet dini İslam'ı yaymak içindir

Cihad, İslam'daki en büyük ibadetlerden biri olup her kim savaşta şehit olur veya ondan galip çıkarsa, onun için büyük bir ecir vardır. Hilafet Devleti'nin topraklarının savaş yoluyla genişletilmesi Kur'an-ı Kerim'de, Sünneti Nebevi'de ve Sahabelerin icmalarında zikredilmiş ve büyük İslam tarihinde Müslümanlar birçok ülkeyi İslam ile fethetmişler ve oraların halklarını insan yapımı hükümlerin zorbalığından kurtarmışlardır; zira Hilafet Devleti'nin altında yaşamaya ve İslam'ın nurunu ve adaletini göstermeye yönelik davet, tüm insanlık için açık olan bir davetti ve herhangi bir bölgede bir atmosfer oluşur oluşmaz İslam'ın uygulanmasına engel olan maddi engeller cihad yoluyla ortadan kaldırılır, gayrimüslimlerin dinlerinin ritüellerini uygulamalarına izin verilir ve onların malları ve canları korunurdu ki onlarda İslam'ı kabul etmeleri için bir dürtü oluşsun; İslam'ın askerlerinin yüzyıllardır benimsediği İslami askeri doktrin işte budur. Bu nedenle Müslümanların, sınırlarının sabit ve kalıcı olması ve asla genişletilmemesi gerektiği gerekçesiyle cihadı terk etmeleri caiz değildir. Zira cihad, kıyamet gününe kadar Müslümanların üzerine farzdır; ayrıca cihad savunma için olduğu gibi kâfirlerle savaşma ve risalet mesajını tüm insanlığa yayma talebi için de olur. Allah yolunda cihad, Batılı sömürgecilerin toprakları ve kaynakları yağmaladıkları ve insanların sırtlarını kamçladıkları savaşlarından çok ama çok uzaktır.

Talebi cihad, insanlık için bir rahmettir

Hilafet, talebi cihad yapmak, tiranları ve zorbaları yok etmek ve halkları İslam'ın nuruyla kurtarmak üzere sebat etmiştir. Dolayısıyla oryantalistlerin, İslam'ın, gayrimüslimleri onu kabul etmeye zorladığı iddiası, batıl bir iddiadır. Zira Hilafetin altında gayrimüslim tebaalar, yöneticilerin herhangi bir tacizine karşı güven içindedirler; çünkü İslam, gayrimüslimlerin işlerinin gözetilmesini emretmiş ve bu hususta ihmalkarlık gösterilmesini haram kılmıştır. Zira Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem, şöyle buyurmuştur: **أَلَا مَنْ قَتَلَ نَفْسًا مُعَاهِدًا لَهُ ذِمَّةُ اللَّهِ وَذِمَّةُ رَسُولِهِ فَقَدْ أَحْفَرَ بِذِمَّةِ اللَّهِ، فَلَا يُرَخَّ رَائِحَةَ الْجَنَّةِ، وَإِنَّ رِيحَهَا لَيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ سَبْعِينَ خَرِيفًا** **"Dikkat edin Allah'ın ve Rasulü'nün güvencesi altında bulunan muahid (ahidli) bir kimseyi her kim öldürürse Allah'a verdiği sözü bozmuş olur ve Cennetin kokusunu bile koklayamaz. Oysa Cennetin kokusu yetmiş yıllık mesafeden hissedilir."** [Tirmizi rivayet etti.]

Böylece İslam, Hilafet Devleti'nde gayrimüslim tebaanın canları ve mallarının üzerinde tam bir korumayı güvence altına almış ve bireysel dini uygulamaları konusunda onlara baskı yapılmasını yasaklamıştır. Aynı şekilde Seyfullah Meslul (Allah'ın çekilmiş kılıcı) Halid İbn Velid Kuzey Irak'ta Hire'yi fethettiğinde Halife Ebu Bekir Radiyallahu Anh'a, fakirler, yaşlılar ve engelliler hariç halkının üzerine cizye konulması hakkında bir mektup yazınca şöyle demiştir: **"Cizyeden muaf olup ailesiyle birlikte Müslümanların Beyt-ül Mâl'inden maddi olarak desteklenecektir."**

Hilafet, fethettiği ülkelere sahip çıkarak insanların İslam'a girmesinin önünü açmış ve Halife Ömer İbn Abdülaziz döneminde gayrimüslimleri vergiden muaf tutmak için Müslüman Beytu'l Mâl'inden fon tahsis edilmiştir. Nitekim Ebu Ubeyd el-Kasım el-Emvâl adlı kitabında, Ömer İbn Abdulaziz'in Irak'ta olan Abdulhamid İbn Abdurrahman'a şöyle bir mektup yazdığını aktarmıştır: **İnsanların bahşişlerini ver. Abdulhamid şöyle cevap verdi: İnsanların bahşişlerini verdiğim halde hala Beytu'l Mâl'de para kaldı. Ömer şöyle yazdı: Gereksiz harcama ve savurganlık yapmayan borçlu olanları bul ve onların borçlarını öde. Abdulhamid şöyle yazdı: Onların borçlarını ödediğim halde hala Beytu'l Mâl'de para kaldı. Ömer şöyle yazdı: Parası olmayan tüm bekarları bul, evlenmek isteyenleri evlendir ve ona sadaka ver. Abdulhamid şöyle yazdı: Tüm bulduklarımı evlendirdiğim halde hala Beytu'l Mâl'de para kaldı. Bunun üzerine Ömer şöyle yazdı: Bunları çıktıktan sonra cizye verenleri bul ve onlardan durumu zayıflamış kimselere arazilerini işleyebilecek kadar borç ver. Onlardan bir iki yıl (cizye) istemiyoruz.**

Hilafet, şayet gayrimüslimlerle olan eman akdini yerine getirmekten aciz kalırsa, onlardan cizye alması caiz olmaz. Burada dikkate değer olan gayrimüslim tebaa arasında Hilafete duyulan güçlü güven ve sadakattir; hatta kendi ırklarından dinlerine tabi olan insanlara olan güven ve sadakatlerinden daha fazla olmuştur. Nitekim Müslümanlar Şam'ı fethettiklerinde ve Romalılar onu geri almak için saldırdıklarında, kerim Sahabi Ebu Ubeyde Radiyallahu Anh, gayrimüslimleri

koruyamamıştı. Bu yüzden onlara cizyelerini iade etti ve şöyle dedi: “**Size paralarınızı geri iade ettik; çünkü paralarınızı almayı ve ülkenize engel olamamayı hoş görmedik.**” Bunun üzerine Romalı Hıristiyanların tarafını tutmak yerine Şam Hıristiyanları şu sloganları attılar: “Allah sizi bize tekrar geri getirsin, Allah Romalılardan bize hükmedenlere lanet etsin; Allah’a yemin olsun onlar bizim başımızdayken bize geri vermediler, aksine bizleri gasp ettiler ve ellerinden geldiğince mallarımızdan aldılar. Bu yüzden sizin yönetiminiz ve adaletiniz, bizim daha önce içinde olduğumuz zulüm ve eziyetten daha sevimlidir.” Böylece Hilafet zafer elde ederek geri döndü ve Şam’daki gayrimüslimler yüzyıllar boyunca onun altında güvende kaldılar.

Cihadın lügat anlamı

Cihad kelimesi “فِعَالٌ Fiâl” vezninde olup kökü ise “جَاهَدَ Cêhede” şeklinde rubaidir; dolayısıyla mücadele eden iki taraf arasındaki ortak bir eylemi ifade eden “المفاعلة el-Mefâiletü” siğasında gelmiştir. Tıpkı “karşılıklı düşmanlık etmek الْمُخَاصِمَةُ” anlamına gelen ve fiilin kökü “حَاصَمَ Hâseme” olan “الخصام el-Hısâm” kelimesi gibi. Ayrıca o, “المجادلة mücadele etmek” anlamına gelen ve fiilin aslı “جَادَلَ Cêdele olan” “الجدال el-Cidâl” kelimesine de benzemektedir.

Cihad kelimesinin “جَهَدَ Cehide” şeklinde kökü sülâsidir; dolayısıyla الجُهد el-Cehd “fetha” ile meşakkat, الجُهد el-Cühd “damme” ile güç-kuvvet anlamına gelmektedir. Buradan hareketle cihad: Söz veya fiil olarak tüm güç ve çabayı harcamaktır.

Kastalani, Sahih-i Buhari’nin şerhinde şöyle diyor: “Cim’in kesre olduğu الجِهَادُ el-Cihad, mastarı cêhedtü el-Aduvve mücâhideten ve cihêden olup kökü: كَيْتَالًا Kîtâlen gibi جِيهَادًا Cîhêden’dir. Dolayısıyla Ye’nin hazfedilmesiyle hafiflemekte olup el-Cehd’den türetilmiştir. Cim’in fetha olmasıyla, işlenmiş olan şeylerden dolayı yorgunluk ve meşakkat hissetmek anlamına gelir veya الجُهد el-Cühd şeklinde damme olursa güç anlamına gelir; çünkü her birinin, sahibini def etmek için gücünü sarf etmesidir.” Nisaburi’nin tefsirinde şöyle deniliyor: “Sahih cihad: hedefi gerçekleştirmek için çalışırken çaba sarf etmektir.”

Bu lügat tanımı kapsamında, Allah yolunda cihad etmek anlaşılır; dolayısıyla Müslümanın cihadı, Allah Subhanehu ve Teala’nın rızasını kazanmak için olur. Şeytan’ın yolundaki cihada gelince; kâfirin başkalarıyla cihad etmesi gibidir.

Cihadın Kur’an-ı Kerim’deki şerî anlamı

Mekki ayetlerden kullanılan cihad kelimesi, sadece lügat anlamlarına delalet etmektedir; örneğin Ankebut suresinde geçen şu üç ayet gibi; Subhanehu şöyle buyurmuştur: وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ: **“Cihad eden, ancak kendisi için cihad etmiş olur.”** [Ankebut 6] Ve Allahu Teala şöyle buyurmuştur: وَإِنْ **“Eğer onlar, seni, hakkında bilgin olmayan bir şeyi (körükörüne) bana ortak koşman için çaba sarf ederlerse (zorlarsa), onlara itaat etme.”** [Ankebut 8] Ve Azze ve Celle şöyle buyurmuştur: وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا **“Ama bizim uğrumuzda cihad edenleri (çaba sarf edenleri) elbette kendi yollarımıza eristireceğiz.”** [Ankebut 69]

Medeni ayetlerden kullanılan “cihad” kelimesi açısından olana gelince; savaş anlamına işaret eden yirmi altı ayet vardır; bunlardan biri Nisa suresinde şöyle zikredilmiştir: لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ **“Cihad edenler, oturanlarla malları ve canlarıyla Allah yolunda cihad edenler bir olmaz. Allah, malları ve canları ile cihad edenleri, derece bakımından oturanlardan üstün kıldı. Gerçi Allah hepsine de güzellik (cennet) vadetmiştir; ama mücahidleri, oturanlardan çok büyük bir ecirle üstün kılmıştır.”** [Nisa 95] Bu ayette “cihad” kelimesinin taleb-i kıtal-savaş talebi anlamına geldiği ve cihad eden kişinin cihadı terk eden kişiden daha öncelikli olduğu açıkça görülmektedir. Yine bunlardan biri Saff suresinde, surenin başında kıtal-savaş, Allahu Teala’nın şu kavliyle zikredildikten sonra: إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا **“Allah, kendi yolunda kenetlenmiş bir yapı gibi saf bağlayarak savaşanları sever.”** [Saff 4] Evet bunun ardından şu iki ayet gelmektedir: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ * تُوْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ **“Ey iman edenler! Sizi elim bir azaptan kurtaracak ticareti haber vereyim mi? Allah’a ve Rasulü’ne inanır, mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihad edersiniz. Eğer bilerseniz, bu sizin için daha hayırlıdır.”** [Saff 10-11]

İşte bu, Medeni ayetlerden “cihad” kelimesiyle ilgili olan hususlardır; bu ayetlerin, özellikle savaşa işaret ettiği gibi savaşa hazırlanmak, savaşa başlamak veya kafirlere daveti ulaştırmanın olduğu hedefi gerçekleştirmek için gerekli olan malın harcanması gibi savaşın doğal halinde gerektirdiği şeyleri içerdiğini de açıkça görebiliriz. Tıpkı “Muğni’l Muhtac” kitabında şu şekilde geçtiği gibi: “Onlarla İslam’a davet edilmeden savaşmak caiz değildir.” Aynı şekilde Hilafet, tüm milletler için İslam’a daveti başlatacak ve şartlar uygun hale gelir gelmez, cihad yoluyla -şayet varsa- İslam’ın uygulanmasının önündeki engelleri ortadan kaldırmak için çalışacaktır.

Cihadın Nebevi Sünnet’teki şerî anlamı

Cihad lafzı Nebevi Sünnet’te şerî anlamda geçmiş olup bu da savaş ve ona götüren şeydir. Zira Ebu Hureyra Radıyallahu Anh şöyle demiştir: Dediler ki: Ey Allah’ın Rasulü! Bize, Allah yolunda cihada denk olan bir işi haber verir misin? Allah’ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle dedi: لَا مَثَلُ الْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ “Ona denk bir iş bulamazsınız.” Dediler ki: Ey Allah’ın Rasulü! Bize bununla ilgili yapabileceğimiz şeyleri haber ver. Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle dedi: كَمَثَلِ الصَّائِمِ الْقَائِمِ بِلَيْلٍ لَا يَفْتُرُ مِنْ صِيَامِهِ وَلَا صَلَاةٍ حَتَّى يَرْجِعَ الْمُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ “Allah yolunda cihad eden kimsenin benzeri, gündüzleri oruç tutan, geceleri namaz kılan, Allah’ın ayetlerine hakkıyla itaat eden ve Allah yolunda cihad eden kimse, (cepheden) dönünceye kadar, namaza ve oruca hiçbir şekilde ara vermeyen kimsenin benzeridir.” Hadisin bağlamından, sorunun özellikle mücahid hakkında olduğu ve cevabın da bu anlama delalet ettiği gayet açıktır. Zira Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle demiştir: “Cihad eden kimse, (cepheden) dönünceye kadar.” Cabir Radıyallahu Anh şöyle rivayet ediyor: Dediler ki: Ey Allah’ın Rasulü! Hangi cihad daha faziletlidir? (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) dedi ki: “Atını feda edip kanı dökülen kişi.”

Abdullah İbn Abbas, Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in şöyle dediğini rivayet etmiştir: لَمَّا أُصِيبَ إِخْوَانُكُمْ بِأَحَدٍ جَعَلَ اللَّهُ أَرْوَاحَهُمْ فِي جَوْفِ طَيْرٍ خُضِرَ تَرْدُ أَنْهَارِ الْجَنَّةِ، تَأْكُلُ مِنْ ثَمَرِهَا، وَتَأْوِي إِلَى قَنَادِيلٍ مِنْ ذَهَبٍ مُعَلَّقَةٍ فِي ظِلِّ الْعَرْشِ، فَلَمَّا وَجَدُوا طَيْبَ مَأْكَلِهِمْ وَمَشْرَبِهِمْ وَقَالُوا: مَنْ يَبْلُغُ إِخْوَانَنَا عَنَّا أَنَا أَحْيَاءُ فِي الْجَنَّةِ نُزْرَقُ لِنَلَّا يَرْهَدُوا فِي الْجِهَادِ وَلَا يَنْكَلُوا عِنْدَ الْحَرْبِ فَقَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ: أَنَا أَبْلُغُهُمْ عَنْكُمْ. قَالَ: فَأَنْزَلَ اللَّهُ ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْواتًا﴾. إِلَى آخِرِ الْآيَةِ **Uhud’da kardeşleriniz isabet alıp şehit edilince Allahu Teala onların ruhlarını alıp yeşil kuşların içine koydu (veya yeşil kuşlar haline getirdi). (Şehitlerin ruhları) Cennet nehirlerine gelir, cennet meyvelerinden yer ve arşın gölgesindeki altından kandillere gelirler. Şehitler yeme-içmelerinin hoşluğunu, gezdikleri ve kaldıkları yerlerin güzelliğini görünce: Cihaddan ayrı kalmamaları ve savaştan korkmamaları için, bizim cennette hayatta olup türlü nimetlerle rızıklandığımızı kardeşlerimize kim ulaştıracak? dediler. Allah Subhanehu: Ben bunu sizin adınıza onlara haber veririm buyurdu ve Allah, sonuna kadar şu ayeti indirdi: وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْواتًا**” [Al-i İmran 169]”

Cihadın fakihlerin görüşlerindeki şerî anlamı

Nitekim bu şerî nâsslardan da anlaşılmaktadır ki; şeriat, cihad kelimesini genel lügat anlamından Allah yolunda cihadın olduğu özel bir anlama aktarmıştır. -Daha önce de belirttiğimiz gibi- bu özel anlamın mefhumu, savaş, zafer ve kıtal gibi diğer ifadelerden uzak olarak şekillenmiştir; burada şerî nâsslar birbiri ardına gelerek cihadı, Allah yolunda savaşmak olarak tanımlamıştır. Aşağıda cihadın şerî anlamı ve hükümleri ile ilgili fıkıh kitaplarından bazı alıntılar yer almaktadır:

Hanefi fıkıh kitabı (Bedâiü’s Sanai Fi Tertibi’s Şerâi)’de şöyle geçmektedir: “Cihadın lügat anlamına gelince; çaba sarf etmek anlamına gelmektedir. Şerî örfte ise, Allah yolunda savaşta, can, mal, dil ve benzerleriyle tüm güç ve kuvveti sarf etmek olarak kullanılır.” Maliki fıkıh kitabı (Menhu’l-Celîl)’de şöyle geçmektedir: “Cihad: Yani bir Müslümanın, Allahu Teala’nın kelimesini yüceltmek için ahid sahibi olmayan bir kafirle savaşması veya oraya girmesidir. [Yani: Savaşmak için] veya onun toprağına girmesi [yani kafirin toprağına], [yani savaşmak için.] İbn Arafe de bunu söylemiştir.” Şafii fıkıh kitabı (el-İkna)’da cihadın tanımı şöyle geçmektedir: “Yani Allah yolunda savaşmaktır.” Şirazi el-Mühezzeb adlı kitabında, cihadın savaş olduğunu vurgulamıştır.

Hanbeli fıkıh kitabında geçenlere gelince; el-Muğni kitabının yazarı İbn Kudame, cihad babında savaş ve kıtal ile ilgili olandan başka herhangi bir anlamı tartışmamış, aksine ister müminleri düşmandan korumak, isterse sınırları ve geçitleri (suğre-düşman sınırındaki her yer) korumak için olsun toplu veya bireysel olarak vacip olduğunu tartışmış ve şöyle demiştir: “Cihadın aslı olan Ribat,

düşman geldiğinde (saldırdığında) cihad, onların üzerine farzı ayn olur... Şayet bu sabit olursa onlar, emirin izni olmadan çıkamazlar; çünkü savaş işi, onun sorumluluğundadır.”

Böylece “cihad” kelimesi, lügat anlamından şerî anlama geçmiştir. Şöyle ki; cihad kelimesi zikredildiğinde, sadece Allah yolunda savaşmak anlaşılır.

Savaşın olduğu cihad, Kur'an-ı Kerim'de geçtiği gibi İslam'ı yaymak içindir

Tevbe suresinde Allahu Teala'nın şu kavli geçmektedir: **انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (Ey müminler!) Gerek hafif, gerek ağır olarak savaşa çıkın, mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihad edin. Eğer bilerseniz, bu sizin için daha hayırlıdır.**” [Tevbe 41] Dolayısıyla cihad emri, çıkma emrinden sonra gelmiştir; yani “cihad” kelimesi, savaştır.

Kur'an'ın cihada yönelik delili, genel ve mutlak delil olup hem taleb-i savaşı hem de savunma savaşını kapsamaktadır; savaşta düşmanla başlamayı kapsadığı gibi önleyici savaşı ve diğerlerini de kapsamakta ve cihadın genelliği ve kamilliğinden dolayı düşmana karşı her türlü savaşı da kapsamaktadır. Dolayısıyla cihadi sınırlamak veya saldırı savaşını hariç tutarak savunma savaşıyla sınırlamak Allah katından bir nâssı gerektirmekte olup ne Kur'an'da ne de Nebevi Sünnet'te, onu sınırlayan veya kayıt altına alan şerî nâsslar yoktur. Bu nedenle cihad, her türlü savaşı ve düşmana karşı savaşı kapsayan genel anlamıyla kalır.

Şu ayete gelince; **“Eğer onlar barışa yanaşırlarsa sen de ona yanaş.”** [Enfal 61] Bu, Tevbe suresindeki ayetleri sınırlamadığı gibi mutlak olanı da kayıt altına almamıştır. Çünkü bu, Tevbe'deki ayetlerden önce inmiştir. Ayrıca Allahu Teala'nın, **“Eğer onlar barışa yanaşırlarsa sen de ona yanaş”** kavli, barış zamanındadır. Allahu Teala'nın, **“قَاتِلُوا الَّذِينَ قَاتَلُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ حَتَّى يُدْفِنُوا بِحَدِّهِمْ أَوْ يَخَبُدْوا أَوْ يُسَلِّمُوا مِنْهُنَّ وَإِلَّا فَالدِّينُ لِمَنْ حَرَّمَ اللَّهُ”** kavli ise, savaş ve kıtal zamanındadır; dolayısıyla barış hali ve savaş hali, birbirlerini iptal etmezler.

Nebevi Sünnette talebi cihad

Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in sözleri ve fiilleri, kesin olarak cihadın, Allah'ın kelimesini yüceltmek ve O'nun davetini yaymak için kafirlerle savaşmaya başlamak olduğuna delalet etmektedir. Zira Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: **إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ؛ فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ، وَجَسَائِهِمْ عَلَى أُمَّتِي أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ”** **Ben insanlarla Allah'tan başka ilah yoktur deyinceye kadar savaşmakla emrolundum. Allah'tan başka ilah yoktur dediklerinde mallarını ve canlarını benden kurtarırlar ancak gizli durumlarının hesabı Allah'a kalmıştır.** [Buhari ve Müslim rivayet ettiler.]

Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in sözlerine gelince; Aleyhissalatu ve's Selam, ordu için bir komutan tayin ettiğinde ona, gerek kendi nefsi, gerekse kendisiyle birlikte olan Müslümanlar hakkında Allah Subhanehu ve Teala'dan korkmasını emrederdi. Zira Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyuruyor: **اغْرَوْا بِسْمِ اللَّهِ قَاتِلُوا مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ اغْرَوْا فَلَا تَعْلُوا وَلَا تَغْرُوا وَلَا تَمْتَلُوا وَلَا تَقْتُلُوا وَلِيدًا وَإِذَا لَقِيتَ عَدُوَّكَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ فَادْعُهُمْ إِلَى ثَلَاثِ خِصَالٍ أَوْ خِلَالٍ فَأَبْتَهُنَّ مَا أَجَابُوكَ فَاقْبَلْ مِنْهُنَّ وَكُفَّ عَنْهُنَّ ثُمَّ ادْعُهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ فَإِنْ أَجَابُوكَ فَاقْبَلْ مِنْهُنَّ وَكُفَّ عَنْهُنَّ ثُمَّ ادْعُهُمْ إِلَى النَّحْوْلِ مِنْ دَارِهِمْ إِلَى دَارِ الْمُهَاجِرِينَ وَأَخْبِرْهُمْ أَنَّهُمْ إِنْ فَعَلُوا ذَلِكَ فَلَهُمْ مَا لِلْمُهَاجِرِينَ وَعَلَيْهِمْ مَا عَلَى الْمُهَاجِرِينَ فَإِنْ أَبَوْا أَنْ يَتَحَوَّلُوا مِنْهَا فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّهُمْ يَكُونُونَ كَأَعْرَابِ الْمُسْلِمِينَ يُجْرَى عَلَيْهِمْ حُكْمُ اللَّهِ الَّذِي يُجْرَى عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَكُونُ لَهُمْ فِي الْعَنِيمَةِ وَالْفَيْءِ شَيْءٌ إِلَّا أَنْ يُجَاهِدُوا مَعَ الْمُسْلِمِينَ فَإِنْ هُمْ أَبَوْا فَعَلِمَ الْجَزِيَّةَ فَإِنْ هُمْ أَجَابُوكَ فَاقْبَلْ مِنْهُنَّ وَكُفَّ عَنْهُنَّ فَإِنْ هُمْ أَغْرَوْا فَاسْتَعِينِ بِاللَّهِ وَقَاتِلْهُمْ** **Allah'ın adıyla Allah yolunda, Allah'ı inkar edenlerle savaşın. Ancak hainlik, vefasızlık etmeyin, öldürdüğünüz kimselerin uzuvlarını kesmeyin ve çocukları da öldürmeyin. Müşriklerden düşmanlarıyla karşılaştığın zaman onları şu üç şeyden birine davet et. Onları İslamiyet'e davet et. Eğer davetine icabet ederlerse sen de onların icabetini kabul et ve onlara dokunma. Sonra onları İslam topraklarına hicrete davet et. Eğer hicret etmeyi kabul ederlerse onların bu hicretini kabul et ve onlara dokunma. Eğer Müslüman olmayı kabul ederler ancak memleketlerini terk edip de hicret etmeyi kabul etmezlerse çöldeki mürnin bedeviler konumunda olurlar. Bedevilerin sorumlu oldukları şeylerden kendileri de sorumlu tutulurlar. Bizzat savaşa katılmadıkları sürece elde edilen mal ve ganimetlerden pay alamazlar. Eğer İslam'ı kabul etmezlerse onlardan cizye iste. (Eğer bunu kabul ederlerse) onlardan bunu kabul et ve onlara dokunma. Eğer bunu da kabul etmezlerse Allah'tan yardım dile ve onlarla savaş.”** [Müslim rivayet etti.]

Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in fiillerine gelince; çok vardır. Bunlardan bazıları Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in, saldırı savaşını ve büyük Bedir Savaşı için bir girişi temsil eden Kureyş

kervanının peşine düşmesi, Taifi kuşatması, Rumlarla savaşmak için Mute Savaşı ve Tebuk Savaşı... Tüm bu savaşlar ve olaylar, cihadın kafirlerle savaşa başlamak olduğunun ispatı için yeterlidir. Buna göre cihadın savunma savaşı olduğu iddiası, batıldır.

Talebi cihad ve Sahabe Radiyallahu Anhum'un icması

Sahabe Radiyallahu Anhum'un icması, onların Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'den öğrenmiş oldukları şeyler olup bu bilgiyi bize Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'den rivayet yoluyla nakletmek yerine icma olarak nakletmişlerdir. Buna göre Sahabenin icması, bize nâssın rivayet olarak nakledilmediği ancak Sahabenin hüküm üzerindeki icmasının bize intikal ettiği bir delil veya sünnetin olduğunu ispat etmektedir. Buna nedenle icma, sünnetten nakledilmeyen bir delildir.

Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in Ashabı, İslam'ı sürekli yaymak için Allah yolunda savaşmak ve savaşa başlamak anlamındaki cihadın vacip olduğu üzerinde icma etmiştir; zira Irak'ın, İran'ın, Mısır'ın ve Kuzey Afrika'nın fethedilmesi, bunun için yeterli bir delildir. Dolayısıyla Sahabe döneminde meydana gelen tüm fetihler ve Hilafetin sınırlarındaki muazzam genişleme, bugün var olan büyük İslam ümmetinin temellerini atmıştır.

Sonuç olarak: Cihad, Hilafet Devleti'ni genişletir

Hilafet, davet ve cihadın kaybolması nedeniyle dünya, güçlünün zayıfı yuttuğu bir ormana dönüşmüş ve İslam ile yeni ülkeler fethetmek yerine Müslümanların toprakları işgale maruz kalmıştır. Bu yüzden İslam ümmetinin, vacibini yerine getirmeye geri dönmesinin ve beşeri kanunun despotluğuna bir son vermesinin zamanı gelmiştir. Zira Nübüvvet Minhacı üzere Hilafeti kurmak için ciddi bir şekilde çalışma, Allah'ın dini İslam'da bir farzdır. Çünkü Hilafet, İslam davetini tüm dünyaya taşıyacak, İslami askeri doktrini yeniden pekiştirecek ve İslam'ın uygulanmasının önündeki her türlü maddi engelin kaldırılması için İslam ordusunu seferber edecektir.

Hakeza mevcut rejim, Pakistan'ı Hindistan'a tabi olan bir devlete dönüştürürken cihad farzını canlandıracak olan Hilafet, Hindistan'ın saldırganlığına kesin olarak bir son verecek ve onu İslami yönetimin altına alacaktır. Nitekim Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: **“Ümmetimden iki topluluğu Allah ateşten korumuştur: Hindistan'a savaşa giden bir topluluk ile Meryem oğlu İsa Aleyhisselam ile birlikte olan topluluk.”** [Ahmed ve Nesai rivayet etti.]

Buna ek olarak Nübüvvet Minhacı üzere Hilafet, İslam'a karşı savaş açan sömürgeci kafirlere meydan okuyacak, onların dünya üzerindeki nüfuzunu ortadan kaldıracak, dünyanın lider ülkesi olma statüsünü kazanacak ve insanlığı insan yapımı küfür kanununun zulmü ve sömürsünden kurtaracaktır. Nitekim Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: **“Allah yeryüzünü benim için dürdü. Ben de böylece yeryüzünün doğu ve batı her tarafını gördüm. Ümmetimin hükümrânlığı benim için dürülen yerlerine kadar ulaşacaktır.”** [Müslim rivayet etti.]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Musab Umeyr – Pakistan